Vocabularius juris utriusque

Strassburg: [Georg Husner], 27 May 1500 Seite 26

Scelus qꝛ in notorio delicto nõ appellat᷑. c. cũ sit romana. §. pterea. de appel. ⁊. c. ↄsuluit. eo. ti. Itẽ excellẽtia iudicis vetat appellari. qꝛ a papa. principe. senatuscõsulto. p̃fecto. p̃torio nõ appellatur ſm goff. in sum. Pacta. qꝛ si paciscant᷑ ꝑtes ne appellẽt non poterũt appellare. ff. a quibꝫ app. nõ licz. l. j. Cõtẽptus patris. qꝛ ↄtumax nõ audit᷑ appellãs. xxiiij. q. iij. de illicita. nisi veniat adhuc iudice sedẽte ꝓ tribunali. ff. de in inte. resti. l. vl. Vel nisi esset ↄtumax in exhibendo. l. creditoꝛ. §. missus. ff. e. ti. Interdictio facta. qꝛ qñ inhibet᷑ a papa appellatõ appellari nõ põt. nisi exp̃ssa cã ꝓbabili ⁊ ꝓbata corã eodẽ iudice a q̃ appellat᷑. Arbitriũ. q̃a ab arbitrio nõ appellat᷑. C. de arbi. l. j. Sed petitur reductio. l. penul. C. eo. ti. ⁊ in sum. Hof. Res q̃ perit. Nã si res ex dilatiõe pateret᷑ detrimentũ. sic ꝙ eẽt peritura. non admitteret᷑ appellatio ĩ cã. Si lõgiꝰ acta. Naz annꝰ dat᷑ a iure ad ꝓseq̃ndũ appellationẽ et decẽdiũ ad appellãdũ a tꝑe sentẽtie vł monitiõis. de appel. romana. li. vj. de testi. significauerũt. ij. q. vj. anterioꝝ.

Appellare est a minore iudice ad maioꝛẽ prouocare. Et licet ſm leges regulariter solum mõ appellet᷑ a sentẽtia. ⁊ sic in iudicio. tamẽ ſm can. appellat᷑ etiã extra iudiciũ. ij. q. vj. oĩs opp̃ssus. ⁊ tũc passim. i. sine assig̃tione grauamĩs admitti᷑ seu ꝑmitti᷑ q̃s appellare. c. cũ romana. §. si ṽo. eo. ti. Secꝰ si appellat᷑ in iudicio. c. vt debitꝰ. eo. ti. Et est inductũ appellare ſm leges vt iniq̃tas vel imꝑitia iudicantiũ corrigat᷑. licz nõnunq̃ bñ latas sentẽtias supioꝛ in peiꝰ reformet. ꝺ ap. cũ specialis. §. porro. vbi ꝺꝛ appellatiõis remediũ nõ ad defensionẽ iniq̃tatis sed ad p̃sidiũ ĩnocẽtie institutũ vł iõo vt hoĩes oppressi releuent᷑. ij. q. vj. ad romanã. ij. Et q̃s possit appellare. a q̃ ad quẽ. qñ. q̃liter. q̃tiẽs infra q̃ꝺ tẽpus ⁊ a qua sententia. vide. ij. q. vj. ꝑ totũ. ⁊ Hof. in summa.

Apostoli ſm Hosti. dicunt᷑ lr̃e testimoniales. qꝛ testificant᷑ de appellatiõe. ⁊ ſm eũdez ⁊ spe. in. iiij. ꝑte in tract. libel. §. sequit᷑. ṽsi. apostoli. Ibi vide q̃d sint apostoli. vñ dicant᷑. ⁊ de q̃druplici eoꝝ specie. ⁊ eorũ formis. Nã alij sunt apl'i ↄuentionales. s. qñ pars admittit appellationẽ siue ĩ iudicio iudice refutãte siue tacẽte. vł extra iudiciũ. vt c. sepe. ij. requi. ⁊ oblate. de appel. Alij sunt testimoniales testificãtes de appellatiõe facta vt supra. Alij dimissorij ꝑ q̃s apparet ꝙ iudex detulit appellationi. Alij refutatorij per quos apparet ꝙ iudex nõ defert appellationi. Alij reuerẽdi vel reuerentiales scz qñ ob reuerentiã supioꝛis appellationi defert᷑. vt. c. j. de ap. li. vj. in glo. Et cuiꝰ expensis apostoli sint tradẽdi cõmuniꝰ seruat᷑ ꝙ in expẽsis appellãtis. licet in ↄtrariũ facit cle. q̃zuis de ap. dũ dicit oblatos. ⁊ ibi bona glo. de hoc. Sed de apostolꝪ xp̃i qñ fuerũt ↄsecrati. vide di. xxj. c. in nouo testamẽto in glo. ij. in fi. ⁊. c. vnico. de reliqui. ⁊ vene. sancto. li. vj.

Apolides dicunt᷑ q̃ sũt sine ciuitate. ab a. q̃ꝺ est sine ⁊ polis ciuitas.

Apostata ſm Hosti. temerarie cedẽs statui fidei. obediẽtie vł religiõi quã q̃s ꝓfessus est. xxvj. q. vij. nõ obseruetis. vbi de apostasia. Et ꝺꝛ q̃si retro stãs. ab apos q̃ꝺ ẽ retro ⁊ status. Vel ꝺꝛ ab apos q̃ꝺ est aptꝰ ⁊ stãs quasi apte stãs ad regnũ dei ꝑ antifrasiz. qꝛ nõ est aptꝰ regno mittẽs manũ ad aratrum dei ⁊ respiciẽs retro. c. magne. de vo. ⁊ voti redemp. Et monachꝰ nõ apostatat qui de vno oꝛdine trãsfert se ad aliũ. sed q̃ ad seculum redit post ꝓfessionẽ. c. ex parte. de tẽp. ⁊ q̃li. oꝛ. in glo.

Apocrisarij sunt nũcij dñi pape quasi secretarij. vt dis. xvj. c. septuaginta. Nã crisis dicit᷑ secretũ aurũ vł iudiciũ. c. significasti. de elec. in glo. j. vñ. Aurũ secretũ dat iudiciuz tibi crisis.

Apocrifa vł apocrifũ ꝺꝛ occultũ vł secretuz ab apos. i. de. ⁊ crisis secretũ. inde ꝺꝛ apocrifus. i. liber secretꝰ ⁊ occultꝰ cuius auctoꝛ ignoꝛat᷑. vł de cuiꝰ ṽitate dubitat᷑. nõ tñ ab eccl'ia recipit᷑ sed repꝛobat᷑ q̃si diceret. nõ in eccl'ia sed remote ⁊ lõge ab eccl'ia sit legẽdꝰ. Vñ ꝺꝛ apocrifa grece. i. secreta latĩe. Et q̃a in cameris solẽt ṽgines abscõdi ⁊ includi ſm Hof. hinc est ꝙ virgo in hebꝛeo alma. in greco apocrifa ⁊ latino ꝺꝛ secreta. ꝺ apocrifis. xvj. dis. canones q̃. vbi glo. dicit. ꝙ sapiẽtia salomonis. liber iesu filij syrach q̃ dicit᷑ eccl'iasticꝰ. liber thobie. machabeoꝝ ⁊ iob ⁊c. apocrifi dicunt᷑. ⁊ tñ legunt᷑. sed forte generaliter nõ.

Apotheca est archa vel locus in q̃ aliq̃d ponit᷑ custodiendi cã vel in q̃ publice ⁊ cõiter merces vendunt᷑ ⁊ specialiter medicinales

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-556/0026
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG